

generede saa meget, og at Statskassen vil spare ikke ubetydeligt. Jeg antager, at Besparelsen vilde kunne andrage mindst 100,000 Kr. om Aaret. Naar Skibsfarten ellers stiller Forslag om at blive fri for forskellige Byrder, Konsulatafgifter, eller hvad det nu ellers kan være, faar man som Regel det Svar, at det kan ikke lade sig gøre, uden at der bliver givet Kompensation for den Nedgang i Skatter, som det vilde medføre, men dersom man vilde gaa den Vej, jeg her omtaler, vil man uden Nedgang i Indtægt for Statskassen tværtimod endog med en Besparelse for denne, kunne lette saavel vor Sejlskibs- som vor Dampskibsfart for en ikke ringe Ulempe, som dens udenlandske Konkurrenter ikke kende, og som vor brave Sømandsstand virkelig fortjener at slippe for. Derfor vil jeg saa indtrængende, som jeg kan, henstille til den højtærede Finansminister, under hvem denne Sag sorterer, og til det høje Finansudvalg, om de ikke vilde tage denne Sag under Overvejelse og gøre, hvad de kunne, for at ændre dette Forhold. Vil man ikke ganske ophøre med Krydstoldvæsenet paa en Gang — hvilket var det bedste — ja saa kan man jo gaa en anden Vej, idet man til at begynde med kan afskaffe en væsentlig Del deraf og i Stedet oprette Kystvagter, som sikkert vilde blive langt billigere og langt mindre generende for vor Sømandsstand. Der kunde ganske vist være Anledning til yderligere Omtale af denne for vor Skibsfart generende Institution, men i Betragtning af, at Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg for denne Gang nøjes med dette.

Reventlow: Jeg vil tillade mig at slutte mig til, hvad den ærede Taler, som nu satte sig, udtalte om Digeforholdene paa Lolland. Det ærede Medlem har ganske Ret, naar han siger, at Forholdene derovre ere saadanne, at man virkelig trænger til den Hjælp, der er foreslaaet paa den foreliggende Finanslov. De stærke Storme, vi havde i Foraaret, bragte store Ødelæggelser med sig, Ødelæggelser, hvis Udbedring vil andrage 80,000 Kr., og det er ogsaa sandt, hvad det ærede Medlem sagde, at Digeskatten, som den er, allerede er ret trykkende for Digeskatyderne, og uden at bruge et alt for stærkt Udtryk kan jeg roligt sige, at den vilde blive utaalelig, hvis Digeskatyderne skulde bære de Udgifter, som ere foraarsagede ved den Skade, som Stormen voldte i Foraaret. Disse Udgifter ere nemlig saa store, at de ikke blot vilde blive forholdsvis trykkende,

men de vilde ligefrem ikke være til at udrede for Digeskatyderne. Jeg vilde gerne nævne nogle Eksempler, som kunne gøre det klart for ærede Medlemmer, hvor vanskelige Forholdene ere derovre. En Ejendom paa 20 Tønder Land, der nu i Digeskat svarer 48 Kr., vilde, hvis Digeskatyderne skulde bekoste Skaden repareret, komme til at yde en Skat af 128 Kr. Der er en Ejendom paa Lolland — jeg har taget disse Eksempler ganske i Flæng — paa 31 Tønder Hartkorn: Den svarer i Digeskat i Aar 2,081 Kr. 40 Ø., og den vilde, hvis der ikke kom Hjælp fra Staten, til næste Aar komme til at svare en Skat af 5,550 Kr. Jeg synes, det er ret illustrerende. En anden Ejendom paa 63 Tønder Hartkorn svarer for Øjeblikket en Skat af 1,208 Kr. 40 Ø., denne Skat vilde blive forhøjet til 3,380 Kr. Jeg har ogsaa taget et Par Eksempler fra smaa Ejendomme, som jeg ligeledes har taget i Flæng af en Opskrift, jeg har over de Ejendomme, der svare Digeskat. Der er en Ejendom paa 4 Tønder Hartkorn, den svarer for Øjeblikket 219 Kr. 60 Ø. om Aaret, og denne Skat vilde blive forhøjet til 505 Kr. En lille Ejendom paa 1 Tønde 2 Skæpper 1 Album Hartkorn svarer 87 Kr. 60 Ø., og denne Skat vilde blive forhøjet til 233 Kr. Det, der ønskes dernede, er et foreløbigt rente- og afdragsfrit Laan paa 80,000 Kr. Om Tilbagebetalingen af dette Laan maa der, som det ogsaa staar i Anmærkningerne til Finansloven, træffes Bestemmelse, naar disse Forhold i Aaret 1903 komme til endelig Ordning. Jeg vil meget lægge Finansudvalget paa Sinde, at det tager Hensyn til Forholdene derovre og virkelig forstaaer, at der, som Forholdene ere, er Nød paa Færde, og at den Hjælp, som ønskes derovre fra, og som er foreslaaet paa Finanslovforslaget, bliver ydet. Bliver den ikke ydet, ved jeg slet ikke, hvorledes Forholdene kunne ordnes derovre. Digerne maa jo vedligeholdes, det er en Nødvendighed, og Staten sørger ogsaa ved Tilsyn for, at de blive vedligeholdte, men hvorledes det skal blive muligt at udrede Bekostningen uden Statens Hjælp, ser jeg ikke. Omkostningerne ere heller ikke alene Vedligeholdelsesomkostninger, men ogsaa Forstærkningsarbejder, som ere nødvendiggjorte, fordi Vandet har ædt sig stærkt ind i Digerne, saa at Vedligeholdelsen alene ikke strækker til. Der maa sættes Stendæmninger, noget lignende, som man har ved Pelworm og Nordstrand. Disse Dæmninger ere meget kostbare, de koste 30 Kr. pr. Alen, det er altsaa ikke Smaa-